

paa, at de faa, en varig og vedvarende, der kommer dem til gode ogsaa i de Tider, da Priserne ere lavere. Jeg synes, at det baade fra Administrationens Side og de vedkommende Funktionærers Side er langt at foretrække fremfor at lappe paa den midlertidige Lønningslov.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister siger, at jeg har været med til at stemme for denne Lov de foregaaende Aar, det er rigtigt, og at jeg de foregaaende Aar ikke har gjort nogen Indvending mod § 4, det er ogsaa rigtigt. Men den højtærede Minister maa dog indrømme, at Forholdene i Aar, sammenlignede med i de foregaaende Aar, netop ere stærkt forrykkede. Det er langt dyrere at leve netop i dette Aar end i noget tidligere Aar, hvor denne Lov har virket, og netop det berettiger, at man kunde ønske at faa disse Forhold ændrede, saaledes at man kom disse Funktionærer til Hjælp. Den højtærede Minister indrømmede, at der var Dyrtid, men naar han gør det, saa synes jeg ogsaa, det er hans Pligt som den store Arbejdsgiver, han er indenfor Staten, at hjælpe paa Dyrtidens Følger i de mange, mange smaa Husholdninger, som der her er Tale om.

Saa siger den højtærede Minister, at naar de paagældende nu faa en virkelig Lønningsforhøjelse som Følge af Kommissionens Overvejelser, saa er det meget bedre end dette midlertidige. Ja, det er rigtigt, naar de faa det, men de have ikke faaet det endnu, og om de faa det, er et Spørgsmaal, som er Fremtiden forbeholdt. Men hvis det fra alle Sider er Mening, at man gerne vil yde disse forskellige Etaters Funktionærer en Lønforhøjelse ved en ny Lov, saa kan jeg ikke se, at man foregriber det mindste ved netop i dette Aar, hvor Dyrtiden er særlig stærkt trykkende, at give disse Folk en ringe Hjælp. Det kan jo dog ikke nytte, at man henviser Jernbanefunktionærerne til, at de fik deres Lønforhold ordnede ved Loven af 1903, naar det viser sig, at mangfoldige af disse Folk slet ikke fik deres Lønningsforhold forbedrede den Gang, idet det blev nødvendigt i stor Udstrækning at give dem personlige Tillæg, for at de ikke skulde faa deres Løn forringet. Det kan ikke nytte at skyde sig ind under, at de fik deres Lønninger ordnede ved denne Lov, naar den slet ikke betyder nogen Forbedring. Derfor synes jeg, der er Grund til at ændre § 4, saaledes at Indskrænkningerne der falde bort.

Det gør mig ogsaa ondt, at den højtærede Minister ikke mener, der kunde være Grund til at forhøje Procenttallene. Der er noget modsigende i, at Ministeren indrømmer — og det maa ethvert Menneske indrømme —, at der er Dyrtid, men derimod ikke finder tilstrækkelig Grund til at forhøje Procenttallene. Jeg vilde ønske, vi gennem dette Lovforslag kunde komme de mangfoldige Funktionærer, der nu leve under højst trange Kaar, til Hjælp.

Guldbrandsen: Jeg vil indrømme den højtærede Finansminister, at jeg baade har været med til at forberede og gennemføre den første midlertidige Lønningslov og rimeligvis ogsaa i alle de Aar, den er bleven gentagen, har stemt for den. Men den højtærede Minister er vel heller ikke fremmed for den Erfaring, som alle gøre, at medens man — i hvert Fald i mange Tilfælde, under alle Omstændigheder delvis — teoretisk behandler Lovene her i Rigsdagen, kunne undertiden Fejl her og der undgaa Opmærksomheden, saa at de ikke blive rettede. Først naar Lovene saa træde ud i det praktiske Liv og komme til at virke der, komme disse Fejl frem. I hvert Fald var det først, da en Repræsentant for de af mig omtalte Bude kom til mig, at jeg fik Øje for, at der var noget forkert i den nævnte Paragraf.

For øvrigt er der heller ikke nogen stor Trøst i alt det, Ministeren siger om Kommissionen, i hvert Fald ikke for de Funktionærer, her er Tale om, for de falde ikke ind under de 3 Hovedfunktionærklasser . . . (Afbrydelse: 4) — ja, egentlig er det 4, men Ministeren taler om 3, og det holder jeg mig til —, som skulle have deres Lønningsforhold behandlede af Kommissionen. De høre ikke dertil.

For øvrigt vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at denne Lov kan ikke saadan løbe ud; der er adskillige Funktionærer, der ikke indbefattes i de 3 Funktionærklasser, Ministeren taler om, og som allerede nu have et Tillæg efter den midlertidige Lov — det gælder, som sagt, ikke disse Bude. Men saa synes jeg ogsaa, der kunde være nogen Grund til at rette det, om ikke før, saa dog naar Kommissionsbetænkningen foreligger, og man ser, hvor mange der ikke kommer ind under de Funktionærklasser, den omfatter.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg maa beklage den Utaalmodighed, der gør sig gældende, naar der er Tale om saadant noget som disse Lønningslove. Det